

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2015/0093 van 28 juli 2015
in de zaak RvVb/1415/0376/SA/0363

In zake: 1. het college van burgemeester en schepenen van de **stad RONSE**
2. de **stad RONSE**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Philippe VAN WESEMAEL
kantoor houdende te 1050 Brussel, Louizalaan 235
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

Tussenkomende partij: de heer **Bart DEBUYSSCHER**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Wim DE CUYPER en Bram DE SMET
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 27 februari 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 18 december 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ronse van 25 augustus 2014 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het oprichten van een serre en aanbrengen van een steenslagverharding.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9600 Ronse, Kanarieberg 11 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 1929c, 1929d, 1929e, 1930a, 1931c, 1931d, 1932a, 1932b en 1933a.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 7 juli 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe VAN WESEMAEL die verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Bram DE SMET die loco advocaat Wim DE CUYPER verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer Bart DEBUYSSCHER verzoekt met een aangetekende brief van 1 juni 2015 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 12 juni 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 29 april 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de eerste verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het oprichten van een serre en aanbrengen van een steenslagverharding binnen een bestaande losweg”*.

Met betrekking tot deze aanvraag heeft op 19 juni 2013 en op 30 augustus 2013 een driepartijenoverleg plaatsgevonden.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan ‘Oudenaarde’ gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 26 mei 2014 tot en met 24 juni 2014, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De brandweer van Ronse brengt op 10 juni 2014 een ongunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, brengt op 17 juni 2014 als volgt een gunstig advies uit:

“ ...

De aanvrager is een jonge tuinbouwer die op de grootouderlijke landbouwbedrijfszetel een tuinbouwzetel wenst uit te bouwen met zowel binnen- als buitenteelten. In functie van de opkweek van sierplanten en perkplanten wenst de aanvrager een folieserre op te richten. Deze constructie sluit aan bij de bestaande grootouderlijke landbouwbedrijfsgebouwen en wordt ontsloten door een steenslagverharding. Gelet op de aard van het bedrijf en de bestaande ruimtelijke situatie is er uit landbouwkundig oogpunt geen bezwaar.

...”

De gecoro brengt op 24 juni 2014 een ongunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 14 augustus 2014 een ongunstig advies uit en motiveert dit als volgt:

“ ...

6) Toetsing stedenbouwkundige voorschriften en decretale beoordelingselementen

- De werken binnen de aanvraag zijn in overeenstemming met de voorschriften van de geldende bestemmingsplannen zoals vermeld in punt 1).

- Er vindt geen ontbossing plaats.

- De werken en handelingen zijn niet in tegenstrijd met direct werkende normen, doelstellingen of zorgplichten binnen andere beleidsvelden, zoals blijkt uit de ingewonnen adviezen.

- De percelen zijn gelegen aan een voldoende uitgeruste weg die op het ogenblik van de aanvraag reeds bestaat.

- De betrokken percelen worden niet getroffen door een rooilijn of achteruitbouwlijn, en zijn tevens niet gelegen binnen een reservatiestrook.

- WATERTOETS:

Volgens de kaart van geo-vlaanderen ligt het goed noch in een mogelijk overstromingsgevoelige zone, noch in een effectief overstromingsgevoelige zone van een overstromingsgebied.

Aldus kan er gesteld worden dat de percelen niet als gevoelig moeten beschouwd worden.

Door de voorgestelde werken komt er evenwel een nieuwe dakoppervlakte bij van ongeveer 1250m².

Volgens de plannen wordt voor het gebouw een opvangput voor regenwater van 60m³ voorzien. De inhoud hiervan zal worden aangewend bij de activiteiten binnen de serre.

De te verhardende zones worden uitgevoerd in steenslag waardoor er een natuurlijke infiltratie is.

Hierdoor kan in alle redelijkheid geoordeeld worden dat het schadelijk effect beperkt zal zijn en dat de voorliggende werken geen enkele invloed zullen hebben op het overstromingsregime (vermindering ruimte voor water) of het grondwaterstromingspatroon (vermindering van de infiltratie van regenwater).

Voor betrokken project werd de watertoets uitgevoerd volgens de richtlijnen van het uitvoeringsbesluit van 20 juli 2006.

Het ontwerp is verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid dd. 18.07.2003.

7) Toetsing goede ruimtelijke ordening

De eigendom is gelegen in de zuidoostelijke rand van het Muziekbos (het grootste boscomplex van Ronse met een belangrijke natuurlijke en biologische waarde) langs een smalle landweg. Het betreft een bescheiden landbouwbedrijf met zowel aangebouwde als losstaande gebouwen (loods, stal en schuur) met tussenin een bestaande verharding. De landelijke omgeving is gekenmerkt door weilanden, bos en natuur en vrij gespreide bebouwing met een wisselende inplanting op de huiskavels. De hoeve en de terreinen zijn gesitueerd binnen een ankerplaats ("Muziekbos - Koekamberbos").

De nieuwe serre van 52m bij 24m wordt ingeplant ten zuiden van de bestaande hoevegebouwen. De serre kan beschouwd worden als een uitbreiding van het bestaande gebouwencontingent met het oog op een diversifiëring van de bestaande agrarische activiteit.

Om de visuele kenmerken van het gebied zoveel mogelijk te behouden, dient omzichtig omgesprongen te worden met de inplanting van een serreconstructie. De serre wordt volgens het voorliggende dossier ingeplant in de onmiddellijke buurt van de bestaande bebouwing, in de plaats van op de initieel voorgestelde plaats ten oosten van de hoeve (deze inplanting, meer in het open landschap, was het voorwerp van een ongunstig advies van het Agentschap voor Onroerend Erfgoed tijdens een 3PO). De actueel voorgestelde inplanting heeft eveneens een aantal nadelen:

- De inpassing van de constructie in het landschap wordt - ook met de voorliggende inplanting - een moeilijk gegeven, enerzijds vermits het gaat om een open en vrij ongerept landschap, en anderzijds omdat het geheel van bestaande landbouwgebouwen momenteel reeds moeilijk onttrokken wordt aan het zicht, vooral vanaf de voet van de Kanarieberg. Er wordt in de aanvraag voorgesteld de serre te omzomen met zomereik, en te beheren als knobomen. Gelet op de hoogte van de serreconstructie zal dergelijk groenscherm niet voldoende zijn.
- De inplanting van de serre gebeurt in de nabijheid van een bron. Het Agentschap voor Natuur en Bos die zich hierover had moeten uitspreken, heeft geen advies uitgebracht. Desondanks mag er niet van uitgegaan worden dat er helemaal geen impact zal zijn op dit kleine landschapselement.
- Voorafgaand aan de constructie van de serre wordt een nivellering van het terrein doorgevoerd. Op het laagste punt van de inplantingszone zal hier circa 1,25 m opgehoogd dienen te worden, indien de voorgestelde terreindoorsnede ook gerealiseerd zou worden. Gelet op de verglijdingsgevoeligheid van de ondergrond zijn grote nivelleringswerken evenwel niet wenselijk. Een bijkomende belasting van de ondergrond onder de vorm van een ophoging kan massaverglijding veroorzaken, die – ook buiten de percelen van de aanvrager – voor belangrijke schade kan zorgen.

In het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan worden de ontwikkelingen in de traditionele gemengde landbouw ondersteund. Vooral de 'klassieke' landbouwbedrijven kunnen zich

– mits landschappelijke integratie – verder ontwikkelen. De inplanting van serrecomplexen wordt daarbij uitgesloten.

De mobiliteitsambtenaar heeft de aanvraag gunstig geadviseerd: met de vooropgestelde activiteiten valt geen problematiek te verwachten rond mobiliteit. Het is evenwel niet uit te sluiten dat vroeg of laat ter plaatse een handelsactiviteit gevestigd wordt, ook al laat de bestemming van de ondergrond (agrarisches gebied) dit niet toe. Er werd aan de aanvrager reeds meegedeeld dat de verkoop van plantgoed op een andere locatie zal moeten gebeuren. Het vervoer van en naar deze handelslocatie zal uiteraard voertuigbewegingen met zich meebrengen, langs een gemeenteweg (Kanarieberg) die door de stad Ronse met het oog op het uitbouwen van het toerisme, vooropgesteld wordt autoluw te maken.

Om bovenstaande motieven kan het advies van de Gecoro grotendeels worden bijgetreden.

...

8) Conclusie

De aanvraag is, om boven vermelde redenen, niet voor vergunning vatbaar.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Ronse weigert op 25 augustus 2014 de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en motiveert deze beslissing door te verwijzen naar het ongunstig advies van 14 augustus 2014 van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 22 september 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek adviseert op 7 november 2014 als volgt (citaat uit bestreden beslissing):

“...

Op basis van de dossierstukken, de topografische kaart, de bodemkaart, de geologische kaart en de gevoeligheidskaart voor grondverschuivingen kunnen we een aantal bevindingen meegeven:

- *Er bevinden zich gekarteerde grondverschuivingen in de onmiddellijke omgeving van de voorziene bouwlocatie van de serre. De dichtstbijzijnde is op minder dan 200m, binnen een straal van 1km zijn er 6 gekarteerde grondverschuivingen. Op de geologische kaart zien we dat enkele van deze grondverschuivingen een gelijkaardige geologische situatie hebben als de voorziene bouwlocatie: een dagzomende kleiige laag (Lid van Aalbeke), met daarboven het quartair en/of de zandige formatie van Tielt. Deze geologische opbouw geeft aanleiding tot schuifvlakken: waterverzadigde pakketten die afschuiven op een onderliggende kleilaag. Zonder bijkomend grondmechanisch onderzoek of sonderingen kan men echter niet bepalen waar dit schuifvlak zich precies bevindt. Op de gevoeligheidskaart voor grondverschuivingen is dit perceel ingetekend als matig tot zeer hoog gevoelig.*
- *Op de topografische kaart is een bron aangeduid in de onmiddellijke nabijheid van de voorziene bouwlocatie. Bronnen kan men typisch verwachten op plaatsen als deze waar een slecht doorlatende laag (klei), met daarboven een watervoerend pakket, het bodemoppervlak 'snijdt'. De watertafel die wordt opgebouwd in het watervoerend*

pakket bovenop zo'n ondoorlatende laag volgt de lokale topografie - door de sterke helling - niet en komt aan het oppervlak, met bronwerking als gevolg. Grondwerken thv een bron of in de omgeving ervan houden een reëel risico in op induceren van grondverschuivingen. Bij grondwerken bestaat immers de kans dat een bron wordt afgedekt, waardoor het uittreden van grondwater wordt verhinderd, met opstuwning van de grondwatertafel als gevolg. Door deze opstuwning kan in dit geval het bovenliggende zandig pakket sterk vernatten wat de kans op grondverschuiving aanzienlijk verhoogt. De voorziene oppervlakte van ophoging/afdekking is hier 1250m², wat significant is.

- De hellingsgraad is op basis van de aangeleverde dossierstukken niet eenduidig te bepalen, op basis van de topokaart vinden we echter een helling van ±8%. Uitgaande van die helling zou de voorziene ophoging op het uiterste punt ± 1,9m (=0,08 x 24m) bedragen, wat kan kloppen met de aanduidingen op aangeleverde dossierstukken. Een dergelijke ophoging over een oppervlak van 52mx24m betekent een volume van ±1.200m³ (=24x(1,9/2)x52) of ±2.000 ton. Deze ophoging over de voorziene oppervlakte betekent op zich reeds een sterke belasting, ongeacht het gebouw dat er zal opkomen.*
- Op basis van de afstromingskaart kan je verwachten dat er geen grote aanvoer van water vanaf de hoger gelegen akkers naar de voorziene bouwlocatie is. Het water zal eerder afstromen langsheen de openbare weg Kanarieberg.*

Advies:

Het aanbrengen van bijkomende belastingen (ophoging + bouwwerk) of het uitvoeren van nieuwe graafwerken houdt op deze helling wellicht steeds een risico in op grondverschuivingen. Een advies omtrent de eventuele noodzaak van (bijkomende) stabiliserende maatregelen ter hoogte van de nieuw te bouwen serre kan door het PCM niet worden verstrekt, dit is immers werk voor deskundigen grondmechanica en geotechniek. Nader geotechnisch onderzoek is noodzakelijk, inclusief modellering van het potentieel schuifvlak in de huidige en ontworpen situatie en bepaling van de risico's op grondverschuivingen. Wel kunnen we n.a.v. de bevindingen een aantal bedenkingen geven over de tegenargumenten van aanvrager:

- De totale belasting van de ophoging en de serre is wel degelijk significant, men kan een bijkomende druk op de ondergrond verwachten.*
- Ongeacht of er al dan niet reeds problemen waren met de bestaande gebouwen op het perceel, er zijn wel degelijk effectieve grondverschuivingen in de onmiddellijke omgeving.*
- Op basis van de voorgelegde dossierstukken zien we geen passende maatregelen om de ophoging te verankeren. De aanplant van bomen zal daar eveneens weinig aan veranderen, de instabiliteit wordt immers verwacht op een grotere diepte. De grondverschuivingen in de buurt betreffen immers allen grondverschuivingen met een diep schuifvlak. Enkel geotechnisch onderzoek kan bepalen welke maatregelen er eventueel genomen kunnen of moeten worden. Zo'n onderzoek is ook in het belang van de bouwheer, de onderzoekskosten wegen immers niet op ten aanzien van de mogelijke schade.*
- Het is te vermijden om de bestaande bron en omgeving af te dekken, zeker zonder bijkomende drainerende maatregelen*

...”

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 november 2014 om het administratief beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

2.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Er dient voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Door de voorgestelde werken komt er een nieuwe dakoppervlakte bij van 1.248 m². Er wordt een hemelwaterput voorzien van 60.000 liter, met overloop naar de gracht. In de aanvraag wordt vermeld dat het opvangen regenwater zal worden hergebruikt voor het sproeien van de planten, zowel de aanplanting in de serre als de teelten in open lucht, alsmede als kuiswater voor de gebouwen (nieuw en bestaand). Het college van burgemeester en schepenen geeft aan dat het omwille van de specifieke bodemgesteldheid, kleilaag op geringe diepte, niet opportuun is om een infiltratievoorziening te plaatsen, zodat een afwijking conform artikel 13 van de gewestelijke ordening kan worden verleend.

De verharding van de losweg wordt uitgevoerd in steenslag, wat infiltratie in de bodem mogelijk maakt.

Samen met het stadsbestuur dient evenwel vastgesteld dat de plannen geen uitsluitstel geven omtrent het algemeen rioleringsstelsel van het gehele bedrijf. Er is geen duidelijkheid omtrent het bestaan of voorzien van een eventueel gescheiden rioleringsstelsel, de aanwezigheid van een individuele behandelingsinstallatie voor afvalwaters, de opvang en afvoer van het herbruikte, mogelijks met sproeistoffen vervuilde, hemelwater.

Mede gelet op de aanwezigheid van de nabijgelegen bron zijn dit nochtans belangrijke aandachtspunten.

Het is noodzakelijk dat voldoende maatregelen worden getroffen om de invloed op het watersysteem te beperken. Het voorgestelde plan kan hiertoe niet de nodige garantie bieden.

Bijgevolg kan alsnog niet worden uitgesloten dat de doelstellingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid niet worden geschaad en dient geconcludeerd dat voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de watertoets niet goed doorstaat.

“ ...

2.3 De juridische aspecten

A) Toetsing aan de voorschriften van het gewestplan

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

De voorliggende aanvraag beoogt de oprichting van een folieserre en de aanleg van bijkomende verharding bij een bestaand landbouwbedrijf. De aanvrager is een jonge tuinbouwer die op de grootouderlijke landbouwbedrijfszetel een tuinbouwbedrijf wenst uit te bouwen met zowel binnen- als buitenteelten.

De aanvrager beschikt over een oppervlakte van ca. 5 ha cultuurgronden, waarvan bij de opstart van het bedrijf reeds 1,5 ha werd beplant met boomkwekerijproducten. De op te richten serre wenst aanvrager te gebruiken voor de teelt van vaste planten, koud gekweekt perkgoed en boomkwekerij.

Het agrarisch gebied is bestemd voor de beroepslandbouw, en alle werken en handelingen die nuttig of nodig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering van landbouwbedrijven zijn er toegelaten.

Het Departement Landbouw en Visserij verleende een gunstig advies en stelt dat er uit landbouwkundig oogpunt geen bezwaar is.

Dat de thans gevraagde werken in overeenstemming zijn met de agrarisch gebiedsbestemming wordt door geen enkele betrokken partij betwist.

De ligging van de aanvraag binnen het landschappelijk waardevol agrarisch gebied vereist echter bijkomend een landschappelijke toets, namelijk de beoordeling of de bedoelde werken in overeenstemming zijn met de eisen inzake de vrijwaring van het landschap, zijnde de esthetische toets.

Ronse heeft een unieke landschappelijke kwaliteit door haar ligging aan de voet van de heuvels van de Vlaamse Ardennen. De bouwplaats is gelegen op de flank van de Kanarieberg, een smalle landweg in de zuidoostelijke rand van het Muziekbos. Het domein het Muziekbos is 110 ha groot en is een ideale plaats voor natuurliefhebbers en voor zachte recreatie. De heuvelruggen van het Muziekbos herbergen belangrijke natuurwaarden en hebben uitgesproken landschappelijke kwaliteiten. Het totale gebied kent een belangrijk landschappelijk en toeristisch belang. Tuinbouwbedrijven en serregebouwen zijn eerder vreemd zijn in deze omgeving.

De landschappelijke waarde van dit gebied werd ten tijde van de opmaak van de gewestplannen reeds van die aard geacht dat het een aanduiding als landschappelijk waardevol agrarisch gebied kon verantwoorden. Deze waarde heeft zich sindsdien niet gewijzigd.

Het standpunt van de stad dat de inpassing van de constructie in het landschap een moeilijk gegeven vormt, enerzijds omdat het gaat om een open en vrij ongerept landschap en anderzijds omdat het geheel van de bestaande landbouwgebouwen momenteel reeds moeilijk onttrokken wordt aan het zicht, vooral vanaf de voet van de Kanarieberg, wordt bijgetreden.

Het betreft hier een nog eerder gaaf en ongeschonden traditioneel landschap waarin wordt gestreefd naar het versterken van de natuurwaarden, weliswaar in harmonie met de aanwezige klassieke landbouw, en waarbij een verdere visuele versnippering dient vermeden.

De vooropgestelde nieuwbouw serre, met eenvoudig industrieel voorkomen en dito materiaalgebruik, ingeplant op de heuvelrug ten zuiden van de bestaande bedrijfsgebouwen, zal opmerkelijk en storend zichtbaar zijn, ook van op ruimere afstand, en is moeilijk verzoenbaar met de landschappelijk waardevolle omgeving.

Het door de provinciale dienst Landbouw & Platteland opgestelde bedrijfslandschapsintegratieplan, dat voorziet in de aanplant van zomereiken te beheren als knotbomen, slaagt er niet in de ruimtelijke inpasbaarheid op afdoende wijze te verhogen. Het groenplan voorziet niet in een dicht groenscherm dat het bedrijf aan het zicht kan onttrekken, vermoedelijk enerzijds ingegeven door een gewenste overeenstemming met de traditionele beplanting in deze omgeving, anderzijds wellicht

rekening houdend met het gegeven dat een dichte beplanting nefast zou zijn voor de gewenste serreactiviteiten.

Uit dit alles dient besloten dat deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de toetsing aan het landschappelijk esthetisch criterium niet doorstaat. Het betreft hier geen geschikte locatie voor het oprichten van een dergelijke serre. De bebouwing op de voorgestelde plaats tast onvermijdelijk het karakter van het omringende landschap aan. Dit blijkt onder meer uit de noodzaak om aanzienlijke ophogingen te voorzien, wat de karakteristieken van deze omgeving aantast.

De aanvraag is principieel in strijd met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

B) Toetsing aan het brandweeradvis

Door de brandweer werd op 10 juni 2014 een ongunstig advies uitgebracht. De serre voldoet niet aan bijlage 6 – industriële gebouwen. Hiervoor moet een afwijking aangevraagd worden bij de Afwijkingscommissie FOD Binnenlandse Zaken.

Op voorstel van de brandweercommandant werd door aanvrager een afwijking op de brandpreventienormen aangevraagd.

Het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarde dat de Afwijkingscommissie van de FOD Binnenlandse Zaken de benodigde afwijking verleent, is niet in overeenstemming met de VCRO.

...

Het al dan niet verlenen van de noodzakelijke afwijking komt toe aan de beoordelingsbevoegdheid van de commissie. De aanvrager is op dat punt dus afhankelijk van een beslissing van een derde en kan de voorwaarde dus niet louter op eigen toedoen in vervulling laten gaan. Dergelijke voorwaarde is dan ook in strijd met het VCRO. Het ongunstig advies van de brandweer vormt derhalve een legaliteitsbelemmering.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Naast de moeilijke landschappelijke inpasbaarheid, zoals hierboven omschreven, werd de aanvraag door het stadsbestuur tevens geweigerd omwille van het risico op grondverschuiving dat niet kon worden uitgesloten, alsmede omwille van de aanwezigheid van een nabije bron.

Omtrent de problematiek van landvergliding werd intern advies opgevraagd bij het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek. Het advies, uitgebracht op 7 november 2014, luidt als volgt:

...

Uit het advies blijkt dat de gevraagde ophoging en bebouwing wel degelijk een hoger risico vormen om een grondverschuiving te induceren. Er kan niet zomaar aangenomen worden dat de beoogde werken geen impact hebben op een mogelijk risico voor grondverschuivingen. Gelet op de historiek van de onmiddellijke omgeving en de aard van het terrein, bijkomend gekenmerkt door de aanwezigheid van een bron, dient de nodige voorzichtigheid in acht genomen.

Een geotechnisch onderzoek blijkt vereist om het risico op landvergliding in dit dossier te kunnen beoordelen, en eventueel beperken. Maatregelen lijken aangewezen: hoe en

waar deze kunnen/moeten voorzien worden dient, conform het advies, het voorwerp van nader geotechnisch onderzoek uit te maken.

Voor wat betreft de aanwezigheid van de bron, dient vermeden dat deze wordt afgesloten of beïnvloed door de werken.

Maatregelen zijn vereist om negatieve invloed van de werken op de werking van de bron te vermijden.

Het betreft immers een kleinschalig kwetsbaar klein landschapselement dat niet mag gewijzigd worden, gelet op de bepalingen van het natuurdecreet, tenzij via een ontheffing van dit verbod.

Hieromtrent dient door appellant duidelijkheid verschaft worden.

Het aanvraagdossier dient onderbouwd te worden door objectieve gegevens van een deskundige grondmechanica of geotechniek en dient alle noodzakelijke elementen aan te leveren om een evaluatie, en vermindering van de impact voor de omgeving, mogelijk te maken. Het aanvraagdossier blijkt in dit opzicht niet afdoende gedocumenteerd en is in deze ontoereikend.

Uit het bovenvermelde dient geconcludeerd dat naast de eerder vermelde legaliteitsbelemmeringen de aanvraag ook omwille van opportuiniteitsredenen niet vergunbaar wordt bevonden.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.

...

De Commissie voor Afwijking (Algemene Directie Veiligheid en Preventie) brengt op 19 november 2014 gunstig advies uit met betrekking tot een afwijking op de brandpreventienormen overeenkomstig artikel 2 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechterlijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen.

Na de hoorzitting van 25 november 2014 beslist de verwerende partij op 18 december 2014 om het administratief beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“...

1.4 Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

Het goed situeert zich aan de zuidelijke rand van het Muziekbos, dat zelf gelegen is in het noordoostelijke deel van de stad Ronse.

De bouwplaats is gelegen op de flank van de Kanarieberg, een smalle lokale weg die noord-zuid georiënteerd is en die uitgaat op de Ninoofsesteenweg (N48) in het zuiden en de Louise-Mariestraat in het noorden. Ter hoogte van de bouwplaats vormt de straat een holle weg.

De bouwplaats betreft een landbouwbedrijf met bedrijfswoning op een terrein met een totale oppervlakte van 15.755 m². De bestaande bedrijfsgebouwen zijn eerder bescheiden en bestaan uit een loods, stal, schuur en berging met tussenin een bestaande

betonverharding. Als toegang voor de bedrijfsvoertuigen wordt gebruik gemaakt van een achter het bedrijf gelegen onverharde losweg.

De aanvraag behelst de oprichting van een folieserre en de aanleg van steenslagverharding.

De serre kent een totale oppervlakte van 1.248 m² en meet 52 m op 24 m. De nieuwbouw wordt ingeplant ten zuiden van de bestaande bebouwing, haaks op de straat op minimaal 10,49 m van de voorste perceelsgrens, minimaal 10,78 m van de zuidelijke linker perceelsgrens en op 8,00 m van de bestaande berging.

Het serregebouw bestaat uit 5 geschakelde traveeën met een breedte van 4,8 m en een gabariet van 3,80 m kroonlijsthoogte en 5,15 m nokhoogte.

De serre wordt opgericht in aluminiumprofielen met enkele of dubbele folie. Het totaal nieuwbouwwolume omvat 5.651 m³.

De aanvrager beoogt met de oprichting van de serre een tuinbouwzetel (eenmansbedrijf) uit te bouwen met zowel binnen- als buitenteelten. De nieuw te bouwen serre zal gebruikt worden voor de teelt van vaste planten, koud gekweekt perkgoed (violen, sleutelbloemen en kerstrozen...) en boomkwekerij.

De toegang tot de serre wordt genomen via de bestaande onverharde weg van 4 m breed, die zal uitgebreid worden tot aan de nieuwe serre en volledig verhard wordt met steenslag.

De aanvraag voorziet in de aanleg van een groenscherm ter inkleding van de serre, conform het groenplan hiervoor opgesteld door de dienst Landbouw en Platteland van de provincie Oost-Vlaanderen. Het plan voorziet om langsheen de volledige zuidelijke perceelsgrens en langsheen de voorste perceelsgrens ter hoogte van de nieuwe serre 30 zomereiken aan te planten, die zouden beheerd worden als knoteik.

De ligging op een helling houdt in dat voor de oprichting van de serre een voorafgaandelijke nivellering dient doorgevoerd te worden. Deze omvat een ophoging van het terrein tot een maximale hoogte van ± 1,25 m.

...

2.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Er dient voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Door de voorgestelde werken komt er een nieuwe dakoppervlakte bij van 1.248 m². Er wordt een hemelwaterput voorzien van 60.000 liter, met overloop naar de gracht. In de aanvraag wordt vermeld dat het opgevangen regenwater zal worden hergebruikt voor het sproeien van de planten, zowel de aanplanting in de serre als de teelten in open lucht, alsmede als kuiswater voor de gebouwen (nieuw en bestaand). Het college van burgemeester en schepenen geeft aan dat het omwille van de specifieke bodemgesteldheid, kleilaag op geringe diepte, niet opportuun is om een infiltratievoorziening te plaatsen, zodat een afwijking conform artikel 13 van de gewestelijke ordening kan worden verleend.

De verharding van de losweg wordt uitgevoerd in steenslag, wat infiltratie in de bodem mogelijk maakt.

Het stadsbestuur stelt dat de plannen geen uitsluitstel geven omtrent het algemeen rioleringsstelsel van het gehele bedrijf. Aangezien er evenwel geen wijzigingen gevraagd

worden aan het bestaande bedrijf vormt dit geen belemmering voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning. Het gevraagde zal geen bijkomende afvalwaters opleveren, enkel dient gezorgd voor de opvang van het drainwater, wat appellant verklaart te zullen doen. Het hemelwater zal worden opgevangen en gebruikt voor de bevoering van de teelten.

Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat de doelstellingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid niet worden geschaad en dat voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de watertoets doorstaat, onder de voorwaarde dat het drainwater opgevangen en herbruikt wordt.

...

2.3 De juridische aspecten

A) Toetsing aan de voorschriften van het gewestplan

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

De voorliggende aanvraag beoogt de oprichting van een folieserre en de aanleg van bijkomende verharding bij een bestaand landbouwbedrijf. De aanvrager is een jonge tuinbouwer die op de grootouderlijke landbouwbedrijfszetel een tuinbouwbedrijf wenst uit te bouwen met zowel binnen- als buitenteelten.

De aanvrager beschikt over een oppervlakte van ca. 5 ha cultuurgronden, waarvan bij de opstart van het bedrijf reeds 1,5 ha werd beplant met boomkwekerijproducten. De op te richten serre wenst aanvrager te gebruiken voor de teelt van vaste planten, koud gekweekt perkgoed en boomkwekerij.

Het agrarisch gebied is bestemd voor de beroepslandbouw, en alle werken en handelingen die nuttig of nodig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering van landbouwbedrijven zijn er toegelaten.

Het Departement Landbouw en Visserij verleende een gunstig advies en stelt dat er uit landbouwkundig oogpunt geen bezwaar is.

Dat de thans gevraagde werken in overeenstemming zijn met de agrarisch gebiedsbestemming wordt door geen enkele betrokken partij betwist.

De ligging van de aanvraag binnen het landschappelijk waardevol agrarisch gebied vereist echter bijkomend een landschappelijke toets, namelijk de beoordeling of de bedoelde werken in overeenstemming zijn met de eisen inzake de vrijwaring van het landschap, zijnde de esthetische toets.

Het standpunt van de stad dat de inpassing van de constructie in het landschap een moeilijk gegeven vormt, wordt niet bijgetreden.

De vooropgestelde nieuwbouw serre, met eenvoudig voorkomen en dito materiaalgebruik, ingeplant op de heuvel ten zuiden van de bestaande bedrijfsgebouwen, zal zichtbaar zijn in de omgeving, maar zal deze ook mee bepalen, wat binnen dit door landbouw mee gevormde landschap kan aanvaard worden, het weren van landbouw uit deze zones zou een miskennis zijn van hun ontstaan, en een vertekend landschap geven. Hier wordt aangesloten bij een bestaand bedrijf, zodat het niet gaat om een nieuwe inplanting, maar om een vitalisering van een bestaand bedrijf.

Het door de provinciale dienst Landbouw & Platteland opgestelde bedrijfslandschapsintegratieplan voorziet o.a. in de aanplant van zomereiken te beheren als knotbomen. Op die manier slaagt men er in de ruimtelijke inpasbaarheid op afdoende wijze te verhogen. Het groenplan voorziet niet in een dicht groenscherm dat het bedrijf aan het zicht onttrekt, dit is evenwel niet gewenst op deze plek, en is mee ingegeven door een gewenste overeenstemming met de traditionele beplanting in deze omgeving.

De provinciale dienst Landbouw en Platteland heeft een landschapsbedrijfsplan opgemaakt dd. 7 april 2014, rekening houdend met de ligging van het bedrijf, de Ferrariskaart en de bestaande beplantingen in de omgeving, en dat werd overgenomen op het inplantingsplan.

Voorafgaand aan het indienen van de voorliggende aanvraag werd herhaald overleg gepleegd in het kader van drie partijenoverleg, waarbij zowel de stad Ronse, de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar én Onroerend Erfgoed betrokken waren. De huidige aanvraag vormt de neerslag van de conclusies vervat in het drie partijenoverleg van 19 juni 2013; de aanvraag werd aangepast aan de diverse opmerkingen en adviezen.

De Kanarieberg wordt ter hoogte van de inplantingsplaats gekenmerkt door diverse bestaande woon-, dan wel bedrijfskavels die zich situeren langs de openbare weg. Naast de gebouwenclusters wordt het landschap mede gekenmerkt door bebossing links van de Kanarieberg of hoogstammige bomen. Ten zuiden van de Kanarieberg zijn de diverse bedrijfsgebouwen welke deel uitmaken van de bedrijfszetel van de aanvrager duidelijk waarneembaar. Het landschap wordt mee bepaald door de bestaande bedrijfszetels als de hoogstammige beplanting, welke op meerdere plaatsen doorkijk op de gebouwen toelaten. Daarenboven is de serre een eerder lage constructie, het gaat om een folieserre waarbij de reflectie geringer is, bij het opstellen van de aanvraag werd niet alleen aandacht besteed aan de inpasbaarheid in het landschap van bovenop de Kanarieberg maar ook ten zuiden, door het Agentschap Onroerend Erfgoed werd uitdrukkelijk aangegeven dat een inplanting van de serre langs de zuidzijde van de hoeve aanvaardbaar is.

Uit dit alles dient besloten dat deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de toetsing aan het landschappelijk esthetisch criterium doorstaat. Het betreft hier locatie die geschikt is voor het oprichten van een dergelijke serre, aansluitend bij het bestaand bedrijf. De bebouwing op de voorgestelde plaats tast het karakter van het omringende landbouwlandschap niet aan maar versterkt het. .

De aanvraag is dan ook niet in strijd met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

B) Toetsing aan het brandweeradvis

Door de brandweer werd op 10 juni 2014 een ongunstig advies uitgebracht. De serre voldoet niet aan bijlage 6 – industriële gebouwen. Hiervoor moet een afwijking aangevraagd worden bij de Afwijkingscommissie FOD Binnenlandse Zaken. Op voorstel van de brandweercommandant werd door aanvrager een afwijking op de brandpreventienormen aangevraagd.

Uit het mailverkeer met FOD binnelandse zaken, afdeling Directe Veiligheid en Preventie, directie Brandveiligheid, dat bij deze aanvraag gevoegd werd blijkt dat een vraag tot afwijking gunstig geadviseerd werd door de bevoegde commissie maar dat het nog enige tijd kon duren vooraleer de beslissing kon worden opgestuurd.

De vergunning kan dan ook worden verleend onder voorwaarde dat de afwijking verkregen wordt.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

De aanvraag werd door het stadsbestuur tevens geweigerd omwille van het risico op grondverschuiving dat niet kon worden uitgesloten, alsmede omwille van de aanwezigheid van een nabije bron.

Omtrent de problematiek van landvergliding werd intern advies opgevraagd bij het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek. Het advies, uitgebracht op 7 november 2014, luidt als volgt:

...

Uit het advies blijkt dat de gevraagde ophoging en bebouwing wel degelijk een hoger risico vormen om een grondverschuiving te induceren. Er kan niet zomaar aangenomen worden dat de beoogde werken geen impact hebben op een mogelijk risico voor grondverschuivingen. Gelet op de historiek van de onmiddellijke omgeving en de aard van het terrein, bijkomend gekenmerkt door de aanwezigheid van een bron, dient de nodige voorzichtigheid in acht genomen.

De serre betreft inderdaad een bijzonder lichte constructie, zodat de druk op de ondergrond dan ook gering is. De voorzien ophoging is daarenboven beperkt en passende maatregelen zullen worden genomen om deze ophoging voldoende te stabiliseren en te verankeren. In het verleden heeft zich met de bestaande bedrijfsgebouwen geen probleem van grondvergliding voorgedaan. De hellingsgraad van het terrein is beperkt en ook de aanplant van de bomen zal bijdragen tot bijkomende stabiliteit van de grond.

Een geotechnisch onderzoek is toch vereist om het risico op landvergliding in dit dossier te kunnen beoordelen, en eventueel beperken. Maatregelen lijken aangewezen: hoe en waar deze kunnen/moeten voorzien worden dient, conform het advies, het voorwerp van nader geotechnisch onderzoek uit te maken.

Lopende de beroepsprocedure werd een geotechnisch onderzoek toegevoegd aan het dossier.

Wanneer de in dit onderzoek naar voor geschoven maatregelen gevolgd worden zal het risico op grondverschuivingen tot een aanvaardbaar niveau gereduceerd worden. Dit dient als voorwaarde opgelegd te worden.

De aanvraag werd afgestemd op het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed uitgebracht naar aanleiding van het drie partijenoverleg; hieruit blijkt de verenigbaarheid met het landschappelijk waardevol agrarisch gebied en de ankerplaats.

De impact op de nabij gelegen bron is louter speculatief en niet voldoende om tot een onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening te besluiten. Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft geen advies uitgebracht, waardoor hun standpunt derhalve als gunstig dient te worden beschouwd.

Qua mobiliteit valt geen nadelige invloed te vrezen: de mobiliteitsambtenaar bracht een gunstig advies uit, het betreft een eenmansbedrijf, zowel de aard als het aantal verkeersbewegingen blijft uitermate beperkt, het is in geen enkel opzicht de bedoeling van appellant een handelsactiviteit te vestigen.

Het betreft hier een beperkte, kleinschalige, milieuvriendelijke boom- en plantenkwekerij wat op deze plek kan aanvaard worden.

Het gevraagde laat zich, zoals onder het vorige punt reeds beschreven, goed inpassen in deze omgeving. Appellant is erin geslaagd het beoogde bouwprogramma op kwalitatieve wijze ingepast te krijgen op deze plek en binnen deze omgeving.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder volgende voorwaarden :

- *Er dient een afwijking te worden bekomen op de brandpreventienormen*
 - *De aanbevelingen uit het geotechnisch onderzoek dienen opgevolgd, de uitvoering van het project dient te gebeuren onder opvolging van de auteur ervan.*
 - *Het drainwater dient te worden opgevangen en herbruikt.*
- ...”*

Dit is de bestreden beslissing.

De vzw MILIEUFRONT OMER WATTEZ heeft met een aangetekende brief van 26 februari 2015 bij de Raad een beroep ingesteld dat strekt tot de vernietiging van deze bestreden beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvVb/1415/0373/A/0361.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist het belang van de tweede verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en dus de ontvankelijkheid ervan.

Deze exceptie moet slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er een hoogdringendheid voorhanden is en dat de verzoekende partijen minstens één ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

Bij de uiteenzetting van de hoogdringendheid verwijzen de verzoekende partijen naar de parlementaire voorbereiding bij artikel 40 DBRC-decreet, naar de rechtspraak van de Raad inzake het ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ en naar de invulling van het begrip

'spoedeisendheid' in de rechtspraak van de Raad van State en de rechtspraak inzake het burgerlijke kortgeding.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat de bestreden beslissing een ingrijpende invloed heeft op de uitoefening van hun beleid en de vervulling van de hen toegewezen opdrachten. Volgens de verzoekende partijen "*hypotheekeert de bestreden beslissing het behoud van de natuurwaarden en de goede plaatselijke aanleg, hetgeen indruist tegen de gewenste duurzame ontwikkeling op vlak van de ruimtelijke ordening*". De verzoekende partijen vrezen dat het landschappelijk waardevol uitzicht onherroepelijk wordt aangetast en de inplanting van een serre een gevaarlijk precedent vormt.

Verder stellen de verzoekende partijen dat de nabijgelegen bron en de ondergrond dreigen te worden aangetast aangezien de bodem zeer gevoelig is voor grondverschuivingen. De verzoekende partijen wijzen erop dat herstel in de oorspronkelijke toestand onmogelijk is wanneer de bron geroerd wordt en er grondverzakkingen hebben plaatsgevonden.

De verzoekende partijen concluderen dat de verstoring van de goede ruimtelijke ordening en de schade aan natuur en ondergrond definitief en onomkeerbaar zal zijn. Zij stellen tevens dat het benaarstigen van een gedwongen afbraak misschien niet onmogelijk is, dan toch wel uitermate moeilijk.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partijen niet concreet aantonen op welke wijze de te beschermen natuurwaarden door de bestreden beslissing worden aangetast. De verwerende partij wijst erop dat het begrip 'hoogdringendheid' niet hetzelfde inhoudt als 'moeilijk te herstellen ernstige nadelen'.

De verwerende partij merkt op dat de verzoekende partijen niet argumenteren waarom het arrest ten gronde niet kan worden afgewacht.

3.

De tussenkomenende partij verwijst eveneens naar de parlementaire voorbereiding bij artikel 40 DBRC-decreet en naar de invulling van het begrip 'spoedeisendheid' in de rechtspraak van de Raad van State.

De tussenkomenende partij voegt hieraan toe dat de verzoekende partijen niet aantonen op welke wijze zij onherroepelijke gevolgen zullen ondervinden. Volgens de tussenkomenende partij verduidelijken de verzoekende partijen niet waaruit hun toekomstig gewenst beleid bestaat en op welke wijze dit gehypothekeerd zou kunnen worden.

De tussenkomenende partij stelt dat de verzoekende partijen zich niet kunnen beroepen op het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, gelet op artikel 2.1.2, §7 VCRO. Zij wijst erop dat het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dateert van 14 april 2010 en een duurtijd heeft van 5 jaar conform artikel 2.1.18, §1 VCRO. De verzoekende partijen hebben de duurtijd van het structuurplan dus laten verstrijken zonder enig verder initiatief zodat ze zelf de vermeende hoogdringendheid hebben gecreëerd.

De tussenkomenende partij wijst er verder op dat de bestreden beslissing betrekking heeft op 1 perceel dat onmogelijk het gehele beleid van de stad kan hypothekeren. De tussenkomenende partij merkt op dat de impact op de visuele en natuurlijke waarden met geen enkel stuk wordt aangetoond. Gelet op de hellingsgraad van de percelen en de lagere ligging van de serre, is het volgens de tussenkomenende partij fysisch onmogelijk dat er enige invloed op de aanwezige bron

zou zijn. De tussenkomenende partij wijst erop dat uit studie blijkt dat het risico op grondverzakkingen en landvergliding tot een aanvaardbaar niveau beperkt kan worden.

De tussenkomenende partij stelt verder dat de uitvoering van de bestreden beslissing zeker geen onherroepelijke schadelijke gevolgen heeft aangezien eventuele hinder kan worden weggenomen door een latere afbraak van de constructie, de verzoekende partijen zelf handhavingsmogelijkheden hebben en herstelmaatregelen kunnen vorderen overeenkomstig artikel 6.1.41 VCRO.

De tussenkomenende partij herhaalt dat de verzoekende partijen niet aantonen dat het gevoerde beleid van de verzoekende partijen wordt doorkruist of de taken als overheid niet meer zouden kunnen worden uitgeoefend. De tussenkomenende partij stelt dat stedenbouwkundig beleid op meer dan louter het perceelsniveau in gedrang moet worden gebracht alvorens een gemeente over een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel beschikt.

Ondergeschikt vreest de tussenkomenende partij de negatieve gevolgen van een gebeurlijke schorsing aangezien deze de productie en ontwikkeling van haar bedrijf in het gedrang brengt. De tussenkomenende partij wijst erop dat, vooraleer de stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd, een driepartijenoverleg plaatsvond (onder meer met de verzoekende partijen) en dat het ontwerp werd aangepast, rekening houdend met de verschillende standpunten. In geval van schorsing zouden de negatieve gevolgen voor de tussenkomenende partij groter zijn dan de voordelen voor de verzoekende partijen.

Beoordeling door de Raad

1.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige bestuursrechtscolleges heeft een wijziging aangebracht in de schorsingsvoorwaarden. Sinds 1 januari 2015 moeten verzoekende partijen, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing te bekomen, minstens een ernstig middel aanvoeren en aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid.

De verzoekende partijen die zich op de hoogdringendheid beroepen, dienen, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit in hun verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partijen rust de bewijslast om *in concreto*, met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door hen gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen. De verzoekende partijen zullen dus moeten aantonen dat, mochten zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zullen worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen. Deze nadelige gevolgen moeten bovendien hun exclusieve oorzaak vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en mogen niet nadelig beïnvloed zijn door het eigen gedrag van de verzoekende partijen.

In hoofde van bestuurlijke overheden (zoals de verzoekende partijen) kan er slechts sprake zijn van persoonlijke nadelige gevolgen indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaken of de bestuursopdrachten verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de

tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van de diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij hun taken als overheid niet meer zouden kunnen uitoefenen.

2.

Met de bestreden beslissing wordt aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een folieserre van 1.248m² en het aanbrengen van een steenslagverharding in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De verzoekende partijen wijzen in essentie op de natuurwaarden en de goede plaatselijke aanleg die worden gehypothekeerd door de uitvoering van de bestreden beslissing. Volgens de verzoekende partijen heeft de bestreden beslissing een gevaarlijke precedentswaarde. Verder wijzen de verzoekende partijen op het risico van grondverschuivingen en de aantasting van een nabijgelegen bron.

3.

De verzoekende partijen voeren weliswaar een heel aantal schadelijke gevolgen aan, maar brengen geen enkel stuk bij dat deze mogelijke nadelige gevolgen concreet aantoont (geen enkele foto, simulatie, studie,...). De verzoekende partijen kunnen zich naar het oordeel van de Raad geenszins beperken tot het louter poneren van stellingen die het niveau van de hypothese nauwelijks overstijgen en daarom de gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing allerminst kunnen verantwoorden.

Uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen kan ook niet afgeleid worden in welke zin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van hun overheidstaken en bestuursopdrachten zal verhinderen of in ernstige mate zal bemoeilijken, of tonen evenmin aan in welke mate de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van hun diensten in het gedrang zou brengen. Het volstaat daarbij niet in algemene termen te verwijzen naar de uiteenzetting van hun belang, met name de onverenigbaarheid van de gevraagde serre met hun beleid inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu en in het bijzonder de nultolerantie ten overstaan van serres. De in concreto te beschrijven vrees voor ernstige nadelen of schade kan immers niet afgeleid worden uit de omschrijving van het belang van de verzoekende partijen.

Artikel 56 Procedurebesluit voorziet immers dat de verzoekende partijen niet alleen een uiteenzetting van de redenen moet geven die aantonen dat de schorsing hoogdringend is (art. 56, 2° Procedurebesluit), maar tevens moeten de verzoekende partijen een omschrijving van hun belang geven. De uiteenzetting van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is kan evenwel niet gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde 'rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen' die de verzoekende partijen desgevallend het vereiste belang bij de procedure verschaffen.

De verzoekende partijen zetten daarnaast ook niet concreet uiteen dat de beweerde negatieve impact van de bestreden beslissing op hun beleid van die aard is dat niet kan gewacht worden op de afhandeling van het vernietigingsberoep.

In zoverre de verzoekende partijen wijzen op de precedentswaarde van de bestreden beslissing en de bouw van serres op hun grondgebied willen uitsluiten, stelt de Raad met de tussenkomende partij vast dat, nadat een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan werd vastgesteld, werd nagelaten om enige maatregel te nemen tot opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Waar de verzoekende partijen tenslotte wijzen op de ligging van de percelen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, lijken ze te verwijzen naar hun eerste middel. De hoogdringendheid

van de vordering moet evenwel beoordeeld worden los van de ernst van de middelen, wat een afzonderlijke schorsingsvoorwaarde is.

4.

Uit het bovenstaande volgt dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de aangevoerde nadelige gevolgen niet kunnen worden opgevangen binnen het verloop van de procedure tot vernietiging.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde van hoogdringendheid. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat er geen hoogdringendheid aanwezig is, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 28 juli 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS